

38. Spelmansvisa

1. Jag har gett mig ut i världen för att tjäna,
för jag haver varken fader eller mor
Jag har vandrat ut i världen allena
men min glädje i speleverket bor
För se jag spelar på harmonika så lju-, lju-, ljuveligt,
ja, jag spelar till min blekaste död

2. En gång hade jag en flicka så fager,
men av falskhet hon skänkte mig en korg
Det var då jag blev så sjuk och så mager,
men i speleverket dränker jag min sorg.
För se jag spelar på harmonika så lju-, lju-, ljuveligt,
ja, jag spelar till min blekaste död

3. Tänk en gång när jag till himmelen skall fara,
när som min ändalykt jag ser
Tänk vad de små änglarna bli glada,
när jag kommer med mitt vackra handklaver
För se jag spelar på harmonika så lju-, lju-, ljuveligt,
ja, jag spelar till min blekaste död

/Sv. Eduard, "200 Gamla kända visor", nr 38/